

הפורתח בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום שלישי כ"ט תמוז תש"פ | דף היומי בבלי: שבת קלז.

דף היומי בהלכה: מסעיף ט' עד סעיף י"א.

מוסר: אהבת חסד - פתיחה עד 'ועתה נעריך'.

קנין חכמה הלימוד השבועי: מסכת אבות פרק ה משנה טו עד פרק ו [עם פירוש רש"י] משנה ב

להצטרפות לקבלת הפותח בכל יום במייל: dirsuh@dirsuh.co.il

"חובתנו לזעוק ולהתפלל": גדולי ישראל בקריאה נרגשת לקראת יו"כ קטן | "התייר האפריקני הביא לי מעטפה מהשמים" – סיפור מדהים | האם מותר להתקין סורגים בתשעת הימים? | מה הקשר בין מד-חום משתולל לניגונים של סקולען? | חייגתי בטעות, אבל הגעתי למספר הנכון... | 1937

הסיפור היומי

לשמע דבריו של האברך פריץ היהודי בבכי
גדול של התרגשות. "חשבת לי לעצמי שהקב"ה
שומע רק תפילות של חרדים... לא האמנתי
שהוא ישמע גם את התפילה שלי"

הגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א בסיפור מיוחד מנפלאות ההשגחה העליונה, המלמד על כוחה של התחזקות ועל מעלתה של תפילה

מאחר והיה בדעתו לערוך היום 'סיום', על כן מבקש הוא שילכו אל החניון שמתחת לביתו, מקום רחב ידיים, ושם ניתן ללמוד שם בשופי. אך עדיין התחבטו בדבר, כי שמא יבוא אחד התושבים לבית הכנסת ולא ידע להיכן נעלמו, עד שראש הכולל הציע שהוא ישאר לעמוד בחצר ביהכנ"ס, וכשיראה אנשים מגיעים ישלח אותם למקום הלימוד.

כעבור כעשרים דקות עבר שם מישהו. ניגש אליו ראש הכולל ושאלו האם ברצונו ללמוד קצת תורה. אורו עיניו של האיש, והוא התעניין למעשיו כאן בעיר. ענה ראש הכולל שהוא מגיע לכאן עם חבריו מבני ברק ללמוד תורה עם כל מי שחפץ בכך, והוסיף שאין זה 'שיעור', אלא שהם לומדים בחברותות.

האיש התרגש, ופתח וסיפר כי בעבר היה הוא עצמו ג"כ שומר תורה ומצוות, אלא שירד מהדרך רח"ל, ועתה בתקופת המגפה החל לחשוב בחשבונו של עולם, והנקודה היהודית שבו החלה להתעורר. ולעת הזאת בערב חג השבועות ביקש מהקב"ה 'הורני

מעשה נורא שהיה לאחרונה, בקבוצת אברכים אשר נהגו לנסוע אחת לשבוע ממקום מגוריהם בבני ברק לראשון לציון למטרת קירוב רחוקים, על ידי לימוד בחברותות. בכל התקופה האחרונה נמנע מאתם לנסוע עקב המגפה שהתפשטה בכל ארץ ישראל, אולם בתחילת חודש סיון כשנרגע מעט המצב נמנו וגמרו שהגיע הזמן לחדש ימינו כקדם, וכהכנה לקראת חג קבלת התורה נסעו כהרגלם לבית הכנסת הקבוע בו היו מתאספים.

אך בהגיעם, הודיע להם הגבאי כי עקב הסכנה דלתות בית הכנסת נפתחות אך ורק שלוש פעמים ביום לתפילות שחרית מנחה וערבית, ואין הוא מוכן בשום פנים ואופן שישבו ללמוד בו. הם ניסו לדבר אל ליבו שיחוס וירחם אחר שכבר טרחו ועשו את כל הדרך, אך הלה עמד בתוקף על שלו. חזרו אפוא וביקשו, שלכל הפחות יאות בטובו להעלות את האור בחצר ביהמ"ד כדי שיוכלו ללמוד בחצר, אך גם לזה לא הסכים.

לא ידעו מה לעשות, עד שאחד מהתושבים שם אמר, כי

בתורה, ושזכה להניח תפילין, והנה הראני ה' את שניהם...
באמת חשבתי לעצמי כי בוודאי הקב"ה שומע רק תפילות של
'חרדים'... ולא האמנתי כי ישמע גם אלי"...

והרבה יש להתבונן במעשה זה לקחת מוסר השכל:

א. נפלאות ההשגחה העליונה, כי אילו היו לומדים בבית
הכנסת או בחצר שם, אזי לא היה נשאר אותו 'שומר' לעמוד
ברחוב ולחפש אחר עוברים ושבים, ודווקא עקשנותו של הגבאי
היא שעמדה להם להציל נפש אחת מישראל.

ב. כוחה של התחזקות אפילו במשהו. כי 'מתקרב' זה לא רצה
ללכת ברחוב הראשי כדי שלא לטמאות את עיניו, והקב"ה פתח
לו כפתחו של אולם בחברותא ובתפילין...

ג. ועל כולנה, גודל מעלת התפילה, כי הקב"ה שומע תפילת
כל פה ממש.

(מתוך 'באר הפרשה')

ה' דרכך - עזור לי ללמוד מעט. "והנה אך ביקשתי - ומיד נענית"
(במיוחד רבתה שמחתו על כך שלומדים בחברותות ולא בשיעור,
כי אין הדבר מתאים לו כעת...). והוסיף לומר, כי באמת לא היה
צריך לעבור ברחוב זה, אלא ברחוב הראשי, אך מחמת בשל חוסר
הצניעות שם החליט לנטות לדרך צדדית.

בלכתם בדרך, שאל היהודי את האברך שליווהו האם הוא יודע
היכן ניתן להשיג תפילין בחינם. נענה לו האברך: 'ברוך שכיוונת'
לשאול את האדם הנכון בזמן הנכון... כי ב'מדרשה' שאני מנהל
בתל אביב לומד אברך שאביו נפטר ל"ע לפני זמן מה, ובנו לקח
את התפילין שהוריש לו והשקיע בהם ממון הרבה לחדשם
ולשפצם ולהגיהן מכל טעות, והינם עתה בתכלית ההידור וברצונו
להעניקם לאיש שאין ברשותו תפילין להניחם.

מיד פרץ ה'מתקרב' בבכי גדול מתוך התרגשות, ולתמיהת
האברך הסביר: "על שתי הדברים התפללתי - שאזכה לעסוק

על דא ועל הא

**לפתע ניגש אלי האפריקני ושאל באנגלית: "אתה רבי?"
הנהנתי בראשי לחיוב... "תוכל לברך אותנו?" שאל
בהכנעה. למה לא? אמרתי בחביבות... לתדהמתי, הוא
התכופף מלוא קומתו וציפה שאניח את ידי על ראשו...**

"מעטפה מהשמים"

מחר? ה' ירחם עד המשכורת הבאה.
אשתי היתה מאוכזבת. "כבר תכננתי לצאת היום לצרכניה.
בשאר ימות השבוע אהיה הרבה פחות פנויה לקניה הגדולה".
ה' גדול, פטרתי אותה, אולי ישלח לי מעטפה משמים, מי יודע...
פניתי ליטול את מגבעתי מהמתלה. ביני לבין עצמי חשבתי,
שיותר מדיבור של אמונה, זה היה משפט שניסה להקהות את
הכאב של המציאות. כי אכן, הייתי כאוב. מה היא רצתה, הרי
לא ביקשה תכשיטים או בגדי פאר, רק מצרכים בסיסיים. איננו
קונים מותרות, והנה גם בשביל צרכי היום יום לא תמיד יש. לא
סיפרתי לה שאני אמור להחזיר מאתיים דולר עוד הערב. בשביל
מה לצער אותה?

יצאנו לדרך מוקדם. אחי היה צריך לקבל חבילה כדי להעבירה
לעיר מגוריו באמריקה. הידיד שהיה אמור להעביר אותה לידי
הבטיח להגיע היישר לשדה התעופה. קבענו להיפגש בנקודה
מסוימת, אך למרות שהדקות חלפו לא ראינו אותו. אחי התחיל
להילחץ שהוא מפסיד את הטיסה שלו, מצד שני היה זקוק
לחבילה בדחיפות.

נחלצתי לעזרתו וסיכמתי איתו שאנסה ליצור קשר עם ידידו
ולאתר אותו במתחם הענק בעוד הוא פונה למסלול הבידוק. אחרי
דקות ארוכות ענה הידיד. הוא עדיין לא הגיע לשדה התעופה

לפני שאני מתחיל, וידי קטן. אני קורא קבוע של סיפורי
השגחה ולא פעם אומר לעצמי בתום הקריאה: נו, באמת. לכולם
מתרחשים אותות ומופתים, ניסים ונפלאות? הרי בחיים זה לא
עובד כך. כעת מוגשת התנצלותי. אני מבקש מחילה ממספרי
הסיפורים: סליחה שחשדתי בכם... אכן, ניסים מתרחשים יום יום.
הנה לכם נס קטן שקרה לי לאחרונה, כשאני כותב את הדברים די
רועדת. תמיד אמרו לי ותמיד שמעתי שה' גדול, הוא יכול לעשות
הכל ולשלוח שפע בדרכים בלתי צפויות, אבל עכשיו המשפטים
הללו נמצאים עמוק בתוכי, אני יודע את זה בוודאות!

אחי בא לבקרנו בארץ לרגל שמחה משפחתית, והגיע הזמן
להיפרד. הסעתי אותו לשדה התעופה ואמי התלוותה אלינו. לפני
שיצאנו ביקשה רעייתי שאשאיר לה סכום כסף כדי לערוך את
קניית המזון הגדולה שאנו נוהגים לערוך פעם בחודש. "הבית
ריק, אני חייבת למלא את הארונות כדי שאוכל לבשל ארוחת
ערב", אמרה.

בשל מצבנו הכלכלי הדחוק אנחנו משתדלים לחיות רק
ממזומן, ועבור קניה למשפחה ברוכה כמו שלנו אני זקוק לסכום
נכבד, אלא שלא היה לי מאיפה לתת לה, כי עד העשירי לחודש
נותרו כמה ימים. גירדתי מפה ומשם כמה שקלים ואמרתי לה
שהיום לא, לא נוכל לערוך את הקניה לכל החודש. מה יהיה

להמשיך. "אולי הם זוג מסיונרים שרוצים להפיץ את משנתם בדרך זו? אולי המעטפה מכילה חומרים מסוכנים? אולי הם רצו להפיל אותך בפח?" - נחרדה אמי. נופפתי את ידי בביטול, אך אמי המסוקרנת דחקה בי שאפתח אותה.

הצצתי בתכולה בזהירות. לא חומרים ולא חומר מסיונרי. שטרות היו שם, מגוהצים היטב. שני שטרות של מאה דולר כל אחד, ועוד חמישה שטרות כחולים-מגוהצים, כל אחד של מאתיים שקלים...

זה היה הזוי ומוזר. ניסיתי לאתר במבטי את הצמד הזה, אבל הם לא נראו ברדיוס הקרוב. מספר דקות לאחר מכן הופיעה החבילה שהיינו אמורים לקבל עבור אחי. לשמחתי הצלחנו להעביר אותה דרך מכר אחר שפגשנו, אף הוא אמור לטוס עם אחי. הכל סודר על הצד הטוב ביותר, עם תוספת מפתיעה שלא חלמנו עליה...

נכנסתי למכונית אחוז פליאה והשתוממות. בדרך העולה ירושלמה התחלתי להבין מה בעצם קרה פה. הגעתי לעיר הקודש כשהמעטפה בוערת בכיסי. מאתיים דולר פלוס אלף שקלים, הסכום המדויק אותו אני צריך היום.

הבטחתי לך מעטפה משמים? אז הנה - הצגתי לאשתי את השטרות הכחולים. את יכולה היום לצאת ולערוך קניה, בדיוק כמו שרצית. "מעטפה משמים..." היא חייכה. "לאיזה חבר אתה קורא 'שמים'?" היא היתה בטוחה שלוויית את הכסף.

כינסתי את ילדי וסיפרתי לבני משפחתי את קורות השעות האחרונות. היה לי חשוב להעביר להם את המסר. משמים נקבע שאקבל את הסכום הזה, אמרתי להם, בלי שאעבוד עליו ובלי שאזיע למענו. אפילו התאריך בו אקבל את הכסף נקבע מראש. אני אמרתי 'היום לא', וה' אמר 'היום כן' והוכיח שהוא יכול הכל, בכל רגע, ובאופן לא צפוי. "וידעת היום, והשבותך אל לבבך".

(מתוך הספר האמיתי ואספרה, הובא בגיליון 'קבלת שבת')

בשל הדרכים הפקוקות. סיכמנו שיתקשר אלי כשמגיע. ומה נעשה במקום בשעה הקרובה? אמי הציעה שנלך לטייל במתחם הקניות ואולי תמצא כמה דברים נחמדים לנכדים. הלכנו ממתחם למתחם, פוגשים תיירים נכנסים ותיירים יוצאים, שלל טיפוסים צבעוניים.

בין המון האדם בלטה דמותם של שני תיירים מאפריקה. הם היו גבוהים בצורה ניכרת, שחורים מאד. אחד מהם היה עטוי באריג ססגוני בשלל צבעי האדום-כתום-ירוק הקשור מעל כתפיו. ראינו שהם מחפשים מישהו, עמדו בצד והתבוננו בזרם העוברים ושבים.

לפתע הם ראו אותי, בזקני הארוך והמאפיר ובלבושי השחור. עינינו נפגשו. האפריקני ניגש אלי ושאל באנגלית: "אתה רבי?" אני דובר את השפה היטב והנהנתי בראשי. כן, אמנם אני יהודי פשוט, אבל בשבילו רבי, לא פחות.

"תוכל לברך אותנו?" שאל האפריקני בהכנעה. בהחלט, אמרתי בחביבות. למה לא? לתדהמתי הוא התכופף למלוא קומתו וציפה שאניח את ידי על ראשו... אמי עמדה מן הצד משועשעת, ואני זרמתי עם הסיטואציה. הנחתי את ידי על ראשו ובירכתיו בשטף מכל הלב. שתהיה לכם הצלחה בכל אשר תפנו ובכל מה שאתם עושים, שיהיו לכם ילדים טובים, פרנסה בשפע וברוח, חיים טובים... כך איחלתי ובירכתי במיטב הברכות. השניים עמדו שם ביראת כבוד ולא גרעו ממני עין. ממש אור לגויים. כשתם הטקס בן המספר דקות הם אמרו 'שלום' בעברית. אני פניתי לחניה, והם פנו לדרכם.

בעודי מנסה לאתר את הדרך הקצרה לחניה שמעתי קול קורא מאחורי. אלו היו הצמד שבירכתי. נעצרתי והמתנתי להם. אולי הם רוצים עוד כמה ברכות? האפריקני ניגש אלי והניח בידי מעטפה מאורכת. לפני שהספקתי לקלוט מה קורה פה השניים נעלמו. תחבתי את המעטפה הדקה בכיס מעילי כלאחר יד ורציתי

טורים ודעות

"ככל שמתלוננים יותר על 'אכיפה בררנית' נגד הציבור החרדי, יוצרים מצב שהשלטונות מורידים לחץ מהציבור. ומה לדעתך יהיה כתוצאה מכך - יותר חולים או פחות?"

אפליה, אבל מתקנת | דעה

"השבוע קיבלתי את אחד הפקסים המרתקים ביותר, מאת הרב ברוך יעקב סומפולניסקי שליט"א, רב קהילת 'לומדי תורה' בברכפלד וראש ישיבה לצעירים 'תפארת התורה', כותב הרב ולדר. "היה זה פקס שמבקר בחריפות את מה שכתבתי בשבוע שעבר, אך מכיוון שהשתכנעתי לגמרי מכל מה שכתוב בו, ומכיוון

רבים מבטאים בימים אלו את כאבו של הציבור החרדי על היחס המשפיל של המשטרה, ועל האכיפה הבררנית כלפינו. הסופר ר' חיים ולדר, מביא במדורו 'אות חיים' ב'יתד נאמן' פקס ארוך ומרתק שקיבל מאחד הקוראים, כתגובה לטור שפרסם ברוח הדברים האמורים.

מלפני למעלה משבועיים. רציתי שתדעו, שאף שאני ב"ה במצב 'קל', זה לא משחק ילדים. ההרגשה מאוד קשה, מלווה בחום ובשאר תסמינים.

"קצת פרופורציה לא תזיק לנו".

"וכעת סיפור טוב", חותם הרב סופולינסקי את מכתבו. "אתה מכיר את סיפורי הגבורה של אבי, פרופ' סמפולינסקי שליט"א, ומה רב חלקו היה בהצלת היהודים בדנמרק. אפילו כתבת עליו סיפור גבורה הירואי איך חצה בשחייה את התעלה לשבדיה.

"מה שלא סיפרת, הוא סיפור גבורה אמיתי שנמשך הרבה מעבר למלחמת העולם השנייה.

"הקבוצה שהתעסקה בהברחת היהודים לשבדיה עשתה זאת על ידי שכירת סירות דייגים. כל זה עלה הון רב כי היה בזה סיכון גדול, וכשהתרבו הניצולים, אזל הכסף והמארגנים היו צריכים להשיג מקורות מימון.

"לקהילה הכללית היה חשבון בנק ובו היו סכומי כסף גדולים, אך ראשי הקהילה שכמובן היו הראשונים שברחו, ושלא היו שומרי תורה ומצוות בלשון המעטה, נתנו הוראה חד-משמעית שלא להוציא כלום מקופת הקהילה. כך שהיו צריכים לגייס כספים ממקורות פרטיים.

"הייתה קבוצה גדולה של כמה משפחות שלא היה כסף לכולם לפדיון נפשם. בקבוצה הזו היו גם הוריו של אבי, הר' שמשון ז"ל וחנה דבורה סופולינסקי ע"ה, שלימים התגוררה בשכונת למרון הגראי"ל שטינמן זצוק"ל, בחזו"א 7 ב"ב.

"סבי ביקש לתת ייפוי כוח למארגנים למכור את דירתו וחנותו כדי שיהיה מספיק להצלת כל הקבוצה. הביאו מכונת כתיבה באישון ליל למקום המסתור במתבן, וכתבו ייפוי כוח בלתי חוזר על כל רכושם כדי להציל אחרים! עד כאן סיפור גבורה יפה מאוד. "אבל אמשיך לך את סוף הסיפור, ותראה מה זו גבורה יהודית אמיתית.

"לאחר המלחמה, שבו המשפחות הנמלטות חזרה לדנמרק וניסו להשתקם מחדש. עסקני ההצלה יעצו לסבא ולסבתא לתבוע מקופת הקהילה את כספי מכירת רכושם, שהרי הוא נמכר לצורך הצלת בני הקהילה.

"גזברי הקהילה סירבו, באומרם שהכסף ניתן למחתרת הדנית לצורך מלחמה עם הגרמנים, ולא לצורך הצלת היהודים.

"קבוצת המצילים, שברובה הייתה מורכבת מגויים דנים שמסרו נפש להצלת יהודים, התקוממה מאוד על העוול הגדול המתרחש מול עיניהם, והפצירה בסבי שיתבע את קופת הקהילה בבית המשפט והם יבואו להעיד לטובתו שמטרת הכסף הייתה הצלת היהודים. היו אלה אנשים מכובדים, משכילים ומוערכים מאוד, שאין ספק שעמדתם הייתה מתקבלת בבית המשפט.

"ברם, הסבא החבר ר' שמשון זצ"ל סירב בכל תוקף לתבוע

שאני רואה עצמי מחויב להביא לקוראים את הטור הכי מרתק ומעשיר שאני יכול לתת להם, החלטתי לפרסם אותו ככתבו וכלשונו, למעט שינויי עריכה קלים..."

תגובתו של הגר"ב סופולינסקי מתייחסת לטור המבקר את האכיפה הבררנית של המשטרה, שנכתב תחת הכותרת "עדיין בגלות".

"זה נכון שאנחנו 'עדיין בגלות', הוא כותב, "אבל לא בגלל מה שאתה כתבת, שאנחנו לא יכולים לסמוך על המשטרה, בתי המשפט, משרדי הממשלה ועוד כמה רשויות שמפלות אותנו לרעה - אלא בגלל שאנחנו תולים תקוותנו בהם! זו הגלות שלנו. וגם אם היו עוזרים לנו מאוד.

"בין 'גולה' ל'גאולה' נמצאת האות 'א'. 'אני'. כאשר זאת מעצמך, ממולדתך, ממקור חיך, נהיית תלוי באחרים. אתה עדיין בגלות גם כשמתייחסים אליך יפה. כאשר הכנסת את ה'אני' שלך - התחלת להיגאל. כי אתה דורש מעצמך ולא מרגיש תלוי באחרים..."

"מו"ר מרן המשגיח רבי מאיר חדש זצוק"ל היה אומר בוועד הראשון לבחורים הצעירים שהגיעו לשיבת חברון: 'אם אתם רוצים להצליח, תאמצו את הכלל 'אם אין לי מי לי. אין מי מתלמידי מרן המשגיח שאינו זוכר את מפגשו הראשון עם מרן המשגיח שבו הוא היה חוזר ומדגיש: 'מעשיך יקרבוך ומעשיך ירחקוך' - זה סוד ההצלחה, וזהו סוד הגאולה".

"סכנה לשלום הציבור"

והגר"ב סופולינסקי מצביע על נזק נוסף הנגרם כתוצאה ממאמרי הביקורת בעיתונות החרדית על האכיפה הבררנית של המשטרה.

"יש בכך סכנה אמיתית לשלום הציבור", הוא כותב, "כי ככל שמתלוננים יותר על 'אכיפה בררנית' נגד הציבור החרדי או על סגרים שרירותיים וכו', יוצרים מצב שהשלטונות מורידים לחץ מהציבור וכמו שזה קורה היום. ומה לדעתך יהיה עכשיו? יותר חולים או פחות? יותר יתומים או פחות?

"נניח שהם עושים באמת אכיפה בררנית ובלתי צודקת מטעמים גזעניים. אם התוצאה היא שיהיו פחות חולים ופחות מתים, אז הרווחנו המון.

"מה נראה לך שיקרה אם השלטונות יחליטו להוריד את ה'אכיפה הבררנית'? הרי ברור שהציבור החרדי יקפיד פחות על חבישת מסיכות. מה שיביא בוודאות ליותר תחלואה ורח"ל ליותר יתומים. מצד שני, אם תניח למשטרה לאכוף בצורה בררנית קשה ונוקשה עם סגרים שרירותיים ותקטין בזה את התחלואה אפילו בחולה אחד, כבר הצלת עולם מלא. חד וחלק!!!

"אז נכון שזה לא הוגן ואפילו גזעני, ונעשה ממחשבת זדון וניכור, אבל אם זה מציל אותנו, מה לנו כי נלין על דבר טוב? הן רבות ונסתרות דרכי ההשגחה לשמור על ציבור 'בני התורה'.

"הנה משהו שאולי ישכנע את קוראיך הרבים" - מוסיף הגר"ב שליט"א - "אני כותב מכתב זה ממיטת חולי הקורונה שנדבקתי

כל חוצות, כאשר המלחמה הזו תביא בכנפיה גם הקלה בהנחיות הזהירות, שכן "מה ההבדל בין תל-אביב לבני-ברק ובין בית-כנסת למסעדה ובין הפגנה לחתונה", וכיצא מטענות אלו - אז אולי נרגיש שכבודנו האבוד חזר, אבל המחיר עלול להיות שחלילה על הדרך יאבדו מאתנו גם כמה טובים ויקרים יר"ה.

"אבל יש לך גם את האפשרות השנייה: להשתמש בעט הסופר גם כדי להסביר את גודל חשיבות שמירת ההנחיות, להצליף ללא רתע במפירים, ולקרוא לשמירה מדוקדקת על הכללים בלי קשר להוראות השלטונות, ואף להחמיר על עצמנו. "אמי ע"ה הייתה בוגרת 'אשוויץ', והחיים לימדו אותה להתמקד במה שחשוב באמת. במדורך 'אות חיים' אתה עוסק בנושאים שבאמת מעניינים את הציבור. אנא ממך, אחוז בעטך החד וקרא לציבור להתמקד בעיקר. להפסיק להביט סביב ולנסות לחפש הקלות, ורק לחשוב איך להימנע מתחלואה והדבקה. או אז תדע שעשית את הדבר הנכון באמת. להציל את עם ד'. ויהי ד' עמך כל הימים".

את הכסף בבית המשפט. הוא אמר: "איזה חילול השם יהיה מזה שכל הגויים יגידו: 'תראו במה היהודים התעסקו כשהיה צריך להציל את אחיהם - בלדאוג לממונם שח"ו לא יחסר'... עדיף בלי דירה ובלי חנות, ובלי חילול השם".

עד כאן סיפור אמיתי עם מקורות יהודיים וגויים נאמנים במסל"ת.

ואני אוסיף לך, שעכשיו שצריך להציל יהודים ממגפה, אולי שווה לוותר על כמה זכויות אזרחיות בשביל למנוע חילול השם, ואולי גם נצליח להציל כמה יהודים על הדרך...

"ידידי הסופר חיים ולדר הי"ו, הקב"ה חנן אותך בלשון לימודים מרתקת ובעט סופר המביע אומר, הנשמע ברוב קשב. זה הכלי שלך לעשות אתו שליחותך בעולם. עכשיו עת צרה ליעקב ויש מגיפה בנחלתנו המפילה נפגעים רבים.

עכשיו הבחירה בידיך מה לעשות עם הכלי הגדול שחנן אותך ד':

"להילחם על זכויותינו האזרחיות או כבודנו המושפל בראש

חדשות מהעולם היהודי

לקראת יו"כ קטן, גדולי ישראל מכל העדות והחוגים יוצאים בקריאה נרגשת: "רבים זקוקים לרפואה - חובתנו לזעוק ולהתפלל"

כאן יוצאים גדולי ישראל בהוראה לקיים יום תפילה מיוחד ביום שלישי הקרוב ערב ראש חודש מנחם אב, "ועל כן הננו בקריאה לאחינו בית ישראל בכל מקומות מושבותם לזעוק ולהתפלל לפני בורא עולם כל אחד לפי מנהגו ביום שלישי כ"ט לחודש תמוז ער"ח מנחם אב הבעל"ט".

בעיתון 'יתד נאמן' התפרסמה הוראה על דעתם של מרן שר התורה הגאון רבי חיים קנייבסקי שליט"א ומרן ראש הישיבה הגאון רבי גרשון אדלשטיין שליט"א, לומר את סדר תפילת 'יום כיפור קטן' ומזמורי תהילים.

תחת הכותרת "אבינו מלכנו מנע מגיפה מנחלתך" נכתב: "על דעת רבותינו רשכבה"ג מרן שר התורה שליט"א ורבינו מרן ראש הישיבה שליט"א ראוי לנהוג מחר ער"ח מנחם אב כהוראת מועצג"ת ולהעתיק בתפילת יום כיפור קטן ובאמירת מזמורי התהילים לרפואת חולי עמנו ועל הבריאים שלא יחלו, ולא ישמע עוד שוד ושבר בגבולנו".

לקראת יו"כ קטן, גדולי ישראל מכל העדות והחוגים יוצאים בקריאה נרגשת: "רבים זקוקים לרפואה - חובתנו לזעוק ולהתפלל".

עקב המצב הנורא של התפשטות המגפה בארץ הקודש, יוצאת קריאה מפי גדולי ישראל כאחד, מכל העדות והחוגים: "לשוב בתשובה ולתקן דרכינו ומעשינו ולשפוך שיח ותחנה לפני הקב"ה שירחם עלינו ויסיר מאתנו כל נגע ומחלה".

יום שלישי הקרוב, ערב ראש חודש אב, נקבע ליום תפילה ותחנונים לרפואת החולים הרבים, על הבריאים שלא יחלו, ובכלל על המצב הנוראי בו שרויים בני היהדות הנאמנה בכל מקום ומקום.

"כאשר בעוה"ר הנגיף הולך ומתפשט ורבים מאחינו בני ישראל זקוקים לרפואה", כך גדולי ישראל במכתבם המאוחד, "חובתנו לשוב בתשובה ולתקן דרכינו ומעשינו ולשפוך שיח ותחנה לפני הקב"ה שירחם עלינו, ויסיר מאתנו כל נגע ומחלה".

קבל את גיליון 'לקראת שבת' ישירות למייל שלח מייל: dirshu@dirshu.co.il

עשרות אלפי תלמידי ישיבות מכל רחבי תבל יתחזקו יחדיו בלימוד התורה

מרנן ורבנן בקריאה נרגשת לתלמידי הישיבות הקדושות להצטרף לתכנית הלימוד המיוחדת של 'דרשו' שתחל מחר ראש חודש אב להתחזק בלימוד התורה

מילים אלו כזכור, הולחן לחן מרגש ומיוחד לרגל מעמדי סיום הש"ס שהתקיימו השנה.

מכתבם של גדולי ישראל

באופן חריג ונדיר, ועל מנת לדרבן את בני הישיבות הקדושות להצטרף לתכנית המיוחדת, מרנן ורבנן גדולי ישראל שליט"א חתמו על אגרת נרגשת המבקשת מתלמידי עולם הישיבות בעולם היהודי כולו להצטרף לתכנית הלימוד ולמבחן שאחריו. על התכנית חתמו גדולי ישראל, ובראשם מרן שר התורה הגר"ח קניבסקי, מרן רבינו רה"י הגר"ג אדלשטיין, נשיא מועצת חכמי התורה, מרן הגאון חכם שלום כהן, מרן האדמו"ר מוויזניץ, וכ"ק מרן האדמו"ר מצאנז, וחבר מועצת חכמי התורה הגאון רבי שמעון בעדני.

במכתב המיוחד של מרנן ורבנן גדולי ישראל שליט"א לבני הישיבות הקדושות נכתב "הננו בקריאה של חיבה לבני הישיבות, להתחזק בלימוד התורה, בשינון ובחזרה, ותייתי ליה לארגון 'דרשו' אשר יסדו תכנית לימוד מיוחדת החל מר"ח אב עבור בני הישיבות הי"ו אשר נדרשים לחיזוק גדול בפרט בעת הזאת ולהוסיף מחיל אל חיל בעמל וידיעת התורה".

"ויש בזה מעלה גדולה בפרט בעת הזאת שעת צרה היא ליעקב, להמשיך בשאיפות וביגיעה להתעלות בתורה. ואין לנו שיור רק התורה הזאת, לחזק לימוד התורה באופן הנעלה בשינון ובחזרה, וגם הלימוד שיש בתכנית זו במסכת אבות ע"פ סדר הלימוד של 'קנין חכמה' אשר נדרש לכל אחד כדי להיות מבני עליה. ונזכה כולנו שבזכות התורה ולומדיה יינצל העולם, וישועת ד' כהרף עין".

"מייקר ומרומם את ידיעת דיני הברכות ומעלת וחשיבות אמירת הברכות בכונה"

בדברי חיזוק מיוחדים שאמר הגאון הגדול הר"ד כהן שליט"א ראש ישיבת חברון וחבר מועצת גדולי התורה לראשי דרשו, ניתן הדגש על המעלה המיוחדת שבלימוד מסכת ברכות, וחיזוק הלימוד באופן כלל בחודש אב, ובפרט בתקופה קשה זו שעם ישראל צריכים שמירה מיוחדת.

מרנן ורבנן גדולי ישראל פרסמו קריאה נרגשת לתלמידי עולם הישיבות להצטרף לתכנית הלימוד המיוחדת של ארגון 'דרשו' שתחל בע"ה בר"ח מנחם-אב

הגאון הגדול רבי דוד כהן שליט"א ראש ישיבת חברון וחבר מועצת גדולי התורה: "אין שמירה כתורה הקדושה שהיא מגנא ומצלא מכל צרה וצוקה, ובודאי שהלימוד בעניני ברכות מייקר ומרומם בחיי המעשה את ידיעת דיני הברכות ומעלת וחשיבות אמירת הברכות בכונה"

במסגרת תכנית 'בזכות התורה' בני הישיבות מכל העולם היהודי יקבעו סדרים קבועים ללימוד במסכת 'כיצד מברכין' ולימוד קבוע במסלול 'קנין חכמה'; מלגות למצליחים במבחן המסכם.

בזכות התורה ולומדיה יינצל העולם: ארגון 'דרשו' יוצא בתכנית בינלאומית חסרת תקדים במטרה לחזק את השאיפות בלימוד התורה ולחבר יחד את כל בני הישיבות ברחבי תבל, במיוחד בתקופה טרודה זו, כאשר הנגיף משתולל בחוצות רח"ל, ונדרש חיזוק מיוחד להגברת חשקת התורה והשמחה בלימוד התורה.

במסגרת התכנית המיוחדת שתפנה לכל תלמידי הישיבות בעולם התורה כולו, ילמדו התלמידים את פרק 'כיצד מברכין', גמרא רש"י ותוס' החל מראש חודש אב ועד לתחילת זמן אלול הבעל"ט. כמו כן ילמדו תלמידי הישיבות הקדושות, 'פרקי אבות' על פי מסלול 'קנין חכמה' הנלמד בימים אלו, ויתקיים מבחן נושא מלגות בסופה של התקופה לקראת תחילת זמן אלול הבעל"ט. בהוראת מרנן ורבנן וראש הישיבות, בתקופה שעד תשעה באב והיציאה לבין הזמנים, התלמידים ילמדו את הלימוד המיוחד שלא בזמן הסדרים הרגילים.

בעת האחרונה פנו רבים להנהלת 'דרשו' העולמית ואמרו כי דווקא בעת הזו יש צורך בחיזוק מיוחד ובהקמת מסלול חדש שייצר אתגר מיוחד לבני הישיבות בנוסף ללימודם הקבוע, ומתן שכרה בצידה.

בעקבות הפניות הרבות, הודיעה הנהלת 'דרשו' על תכנית לימוד חדשה שתשלב גם לימוד מוסר וגם לימוד גמרא בשקידה. התכנית תקרא בשם 'בזכות התורה', על בסיס המילים ממדרש יקרא רבא "בזכות התורה ולומדיה ינצל העולם", כאשר על

איסורא! - אלא אמר רבא: ילך אצל חכם מעיקרא וילמדנו ברכות, כדי שלא יבא לידי מעילה". והוסיף את דברי הריטב"א בהקדמה להלכות ברכות "לכן ראוי תחילה ללמוד וללמד הלכות ברכות בכדי שלא יבאו לידי מעילה".

הישיבה הגדולה בעולם

התכנית המיוחדת של 'דרשו' תופעל בכל רחבי תבל, כאשר בני הישיבות מארצות אמריקה, אנגליה, בלגיה, צרפת, ישתתפו גם הם בתכנית לימוד זו, מה שייצר את הישיבה הגדולה בעולם, שבמסגרתה רבבות תלמידים ילמדו את אותה מסכת, יבחנו באותו מבחן, וישמעו שיעורים מאותם מגידי שיעורים.

בנוסף לחלוקת עשרות אלפי חוברות מיוחדות עם מסכתות 'כיצד מברכין' ברחבי הארץ, על מנת להקל את העומס בבתי הכנסיות, ב'דרשו' יזמו הקמת קו מיוחד שבו ניתן יהיה לשמוע שיעורים בעיון על הסוגיות הנלמדות מאת מרנן ורבנן גדולי וצדיקי הדור וראשי הישיבות שליט"א.

"כידוע לכל שלתורה יש סגולות מיוחדות בחיבור ובאחדות עם ישראל, ודווקא כעת, בזמן שאי אפשר להתכנס יחד בגלל סכנות הנגיף, היוזמה הזו מלכדת רבבות תלמידים ללימוד משותף, כשיחד, בעת לימודם היומי, הם מייצרים את הישיבה הגדולה בתבל" אומרים רבני ארגון 'דרשו'. "הסדר המשותף לכלל התלמידים, שיתחיל מהלימוד הקבוע, המגידי שיעורים, המבחינים, ייצרו כוח אדיר של אחדות בעם ישראל סביב התורה הקדושה".

"מטרתה של התכנית" מוסיפים בדרשו "היא חיזוק מיוחד לזמן קיץ שבא לסיומו, שבמהלכו כלל בני הישיבות בכל רחבי העולם היהודי התמודדו עם אתגרים ייחודיים, ועל מנת לסייע להמשך עלייתם הרוחנית ושמירת וחיזוק השאיפות לגדול בתורה במידות טובות וביראת שמים לקראת זמן אלול הבא עלינו לטובה".

"העת הזאת היא עת חרום בכל העולם כולו ובפרט לכלל ישראל, ובעת חרום צריכים שמירה מיוחדת, ויש סכנה גדולה בהתרשלות ח"ו בדברים המגנינים ושומרים על כלל ישראל. ואין שמירה כתורה הקדושה שהיא מגנא ומצלל מכל צרה וצוקה בכל עת וזמן".

"ולכך" הוסיף הר"ד כהן "חובה גדולה ומיוחדת יש בחיזוק המסגרת של לימוד התורה לימי בין הזמנים הבאים עלינו, שאנחנו מאמינים באמונה שלימה שרק בזכות התורה הקדושה נעבור את הגזירה הנוראה של המגיפה, והוא צורך גדול מאד כשיש מחייב ויש מסגרת המעודדת ומחייבת את בני הישיבות להמשיך בכל עוז בלימוד התורה גם בימים אלו של בין הזמנים".

הגר"ד כהן השמייע דברי חיזוק מיוחדים לארגון דרשו שדווקא בעת הזו נרתם למען חיזוק הלימוד אצל בני הישיבות על מנת להרבות זכויות בעם ישראל לעצירת המגיפה. "תתי ליה לארגון 'דרשו' שלקח על עצמו עול חשוב ומחזק זה, של יצירת מסגרת של לימוד לימי בין הזמנים של אב, שבו ילמדו כל בני הישיבות בפרק 'כיצד מברכין' שענינו לימוד הלכות ברכות, שיש בו ענין מצד עצמו להרבות זכויות לעצירת המגיפה כתקנת דוד המלך ע"ה שתקן מאה ברכות בזמן הגיפה, ובודאי שהלימוד בעניני ברכות מייקר ומרומם בחיי המעשה את מעלת וחשיבות אמירת הברכות בכונה, וישנם דברים שלא יודעים בהלכות ברכות, וכמעט ולא שייך שלא להכשל בברכה לבטלה ובברכה שאינה צריכה, בלא ללמוד ההלכות כפי הנצרך, והידיעה והלימוד בהם מעצימים ומחזקים את סגולת אמירת המאה ברכות".

דברי חיזוק מיוחדים על העניין ללמוד דווקא פרק כיצד מברכין במסכת ברכות אמר לרבני 'דרשו', הגאון הגדול רבי ברוך דב דיסקין, ראש ישיבת 'אורחות תורה' כשציטט את הגמרא בברכות לה. "תנו רבנן: אסור לו לאדם שיהנה מן העולם הזה בלא ברכה, וכל הנהנה מן העולם הזה בלא ברכה - מעל. מאי תקנתיה - ילך אצל חכם. ילך אצל חכם - מאי עביד ליה? הא עביד ליה

להתחיל את היום ברגל ימין

חוויה רוחנית מדי יום אצלך במייל

הלכה, סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד...
אקטואלי ומרתק.

הצטרפו בחינם לאלפי המנויים, שלחו מייל לכתובת:

dirshu@dirshu.co.il

הפורתח
בכל יום..

המייל היומי של 'דרשו'

משנכנס אב: היום בשקיעת החמה מתחילים דיני 'תשעת הימים'

איסורי רחיצה, כיבוס, אכילת בשר ושתית יין

בכלל איסור זה, אסורים גם בשר עוף ומיץ ענבים, וכן כל מאכל ומשקה שמעורבים בהם בשר ויין, כאשר טעם הבשר והיין מורגש בהם; ויש שאסר גם עוגות שמעורב בהן יין כדי להשביח את טעמן.

וענבים אינם בכלל האיסור, ואף כשזב מהן המיץ לאחר שנבללו ברסק פירות וכדומה.

[שו"ע תקנא, ט-י, משנ"ב נט רסג, ושעה"צ סח; ביאורים ומוספים דרשו, 68, 72 ור 80]

3. איזו רחיצה מותרת לכתחילה בתשעת הימים?

בשולחן ערוך הביא שני מנהגים בנוגע לזמני איסור הרחיצה בחודש אב: מראש חודש ואילך, או בשבוע שחל בו; ולמנהג האשכנזים יש להחמיר בכך מראש חודש ואילך.

איסור הרחיצה הוא אף במים קרים, אולם מותר לרחוץ את הפנים, הידים והרגלים במים קרים, ונחלקו הפוסקים בנוגע לזקן, אם נחשב כחלק מהפנים לענין זה, וכן נחלקו בנוגע לאיזור הנחשב כיד ורגל לענין זה.

כל איסור רחיצה זה הוא רק כשהרחיצה נעשית לשם תענוג, אבל כשנעשית לשם הסרת לכלוך הריהי מותרת. וכתבו הפוסקים שאף רחיצה במים קרים בימים החמים, לשם הסרת זוהמת הזיעה, מותרת; ויש שהתירו אף בסבון, כאשר הדבר נצרך להסרת הזוהמה. אולם, יש שלא הקלו בכך אלא לאיסטניס הרגיל לרחוץ בכל יום גם בחורף, ורק במים קרים וללא סבון; ויש שאסרו זאת מכל וכל.

[שו"ע תקנא, טז, משנ"ב צג-צז, ושעה"צ צח, וביה"ל ד"ה בחפיפת; ביאורים ומוספים דרשו, 109-110]

1. כיצד 'מכינים' את הבגדים לתשעת הימים?

אסור לכבס בגדים או ללבוש בגדים מכובסים בשבוע שחל בו תשעה באב, מלבד בשבת; והאשכנזים מחמירים בכך מראש חודש אב.

וכתבו הפוסקים שניתן 'להכין' את הבגדים מראש על ידי לבישתם לזמן מועט, באופן שלא ייחשבו עוד כמכובסים, ונתנו שיעורים שונים לזמן הנדרש - בין חצי שעה ל'כמה שעות'.

עוד נחלקו הפוסקים, אם ניקוי כתם בבגד נחשב ככיבוס האסור, ויש שהתיר רק כשהכתם ניכר בבגד.

ניקוי בגד בעזרת מטלית לחה מעט, אינו נחשב ככיבוס, אולם 'ניקוי יבש' המצוי במכבסות אסור על אף שהוא נעשה ללא מים. צחצוח נעליים ללא הברקתן אינו נחשב ככיבוס, ויש שהתיר אף את הברקתן, ויש שהתיר זאת רק לכבוד שבת, לאלו הנוהגים ללבוש בגדי שבת.

[שו"ע תקנא, ג; ביאורים ומוספים דרשו, 38 ור 40]

2. עוגה שמעורב בה יין - האם מותר לאוכלה בתשעת הימים?

אכילת בשר ושתית יין אסורות בשבוע שחל בו תשעה באב: מנהג חלק מעדות הספרדים להחמיר בכך מב' באב, ומנהג האשכנזים וחלק מעדות הספרדים להחמיר בכך כבר מראש חודש ואילך, למעט שבתות.

המברך על בשר או יין בימים אלו ונוזכר לאלתר באיסור, יטעם מעט כדי שלא תהא ברכתו לבטלה; וכן המבשל בשר לצורך שבת, יש שכתב שמותר לו לטעום מעט מהתבשיל, אם הדבר נצרך להכנתו.

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

שיפוצים, קניות, שידוכים, תפירה, נגינה ונסיעות - מה אסור ומה מותר לעשות בתשעת הימים?

הלכות ומנהגים השייכים לכל העדות מכניסת ראש חודש אב - מדריך הלכתי מעשי | הרה"ג רבי יצחק יעקב פוקס שליט"א

רבנו ד, קל"ג בשם מרן החזו"א זצ"ל). במקום שיש ריבוי לכלוך - מותר, וכשיש תינוקות היושבים על הרצפה, מנקים כרגיל - שו"ת התעוררות תשובה ג, ל.

ב. נגינה:

נגינה אסורה, אפילו לפרנסה, ואף לפני גויים, אלא א"כ הוא נגן מקצועי שאין לו מה שיאכל (בן איש חי). העוסקים במקצועות המוזיקה - עיבוד, הלחנה, הקלטות - מותרים בצנעה. לדעת בעל אגרות משה, אין להשמיע מוסיקה, אף לא לקטנים שהגיעו לגיל חינוך (6 - 7). ונראה, שיש להימנע אף משירה בפה - אלא אם כן לצורך התעוררות בתפילה או בלימוד או למי שסרה ממנו חדות החיים, ובצנעה - דעת הגר"ש אלישיב זצ"ל. המתפרנסים מלימוד נגינה, ויש להם הפסד ממון ואיבוד זמן הלימוד, אפשר להקל עד "שבוע שחל בו". ולעניין זה, אף לבני אשכנז, השנה, אין שבוע שחל בו תשעה באב (ראה פסקי תשובות ו, עמ' פ"א).

ג. נסיעות וטיולים:

ראוי להימנע, מנסיעות בדרכים או באמצעים שיש בהם סכנה, בפרט מטיסות שאינן הכרחיות (קובץ מבית לוי י"ג, עמ' כ"ב), פרט לצורך מצוה או לקברי צדיקים (יום פטירת האריז"ל ה' מנ"א) או ביקור בארץ ישראל. זהירות מיוחדת בשימוש בטרמפים.

ד. שידוכים:

בני ספרד - נמנעים מראש חודש ממסיבה ורק עושים "וורט" (משמעות השו"ע תקנא, ב בן איש חי דברים ובכף החיים) בני אשכנז - מותרים בכיבוד קל בלי ריקודים ונגינה ונוהגים לשרי בפה (משנ"ב, ט"ז).

ה. קניות:

ממעטים במשא ומתן כולל קניית חפצים, בגדים, רהיטים אפילו שאינם טעונים שהחינוך, ואפילו לצורך שימוש אחר ת"ב, ואפילו לא עבור קטנים (שמעתי מהגר"י פישר זצ"ל) - ובפרט לא תכשיטי זהב וכסף. אפילו לא נעלי "תשעה באב" אא"כ אין אחרים, יקנו פשוטים (קרוקס) - הגר"מ פיינשטיין זצ"ל.

"משנכנס אב ממעטים בשמחה" (תענית כ"ו). ואמרו חכמים (שם, ל): "כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה", שנאמר: "שמחו את ירושלים וגילו בה כל אהביה שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה" (ישעי' ס"ו, י).

מה הכוונה "ממעטים בשמחה" - האם אין שמחים כלל? לדעת משנ"ב עפ"י המג"א ודעת התוס' - "אין שמחים כלל". אמנם, לדעת רוב הפוסקים ממעטים רק בדברים שתיקנו חכמים, כדלהלן, ובכל אופן ובכל עת "פיקודי ד' ישרים משמחי לב" ו"עבדו את ד' בשמחה" (פרט ללימוד תורה ביום תשעה באב עצמו). ותמיד יש לקיים את מצוות הבורא יתברך, באהבה ובשמחת הלב, בשלימות.

א. איסור בנין של שמחה:

1. אין לצבוע, לסייד, לקטש (גבס, טפט), אפילו התחילו קודם ראש חודש (בא"ח דברים, ג). ואין שותלים נטיות ופרחים לנוי, בגינות או באדניות. המשך שיפוצים לצורך מגורים הכרחיים - מותר עד תשעה באב אך לא לנוי והרווחה.
2. מותרים: תיקוני אינסטלציה, צביעה אחרי שריפה ר"ל, סיד עקב רטיבות או עובש (קובץ מבית לוי י"ג, עמ' כ"ג), התקנת דוד שמש, סורגים, טלפון נייד, התקנת מזגן בלי הגימור הסופי (שמעתי מהגר"ש אלישיב זצ"ל).
3. אין חותמים חוזה על קניית או שכירת דירה אא"כ בחשש הפסד או שמא יקדים אחר, ויחתמו על זיכרון דברים בלבד. ואין נכנסים לדירה חדשה אא"כ בצורך גדול כגון מחמת שכירות יקרה, ובתנאי שיקדימו הכנסת חפצים לפני ר"ח (שו"ת לבושי מרדכי א, ק"א). וברכת "הטוב והמטיב" מברכים אף בימים אלו (ביה"ל רכ"ג, ג). וכידוע, מרן החזו"ן איש זצ"ל לא הייתה דעתו נוחה מחיפוש דירות בבין המצרים.
4. ניקוי הבית: יש להימנע מלנקות את הבית כרגיל בימים אלו (בפרט בירושלים ת"ו), אלא א"כ בשינוי, בהפחתת חומר הניקוי, ובוודאי שאין להשתמש בפוליש (מבריק) ולא לצחצח חלונות ופנלים (שו"ת שלמת חיים להגר"ח זוננפלד זצ"ל ד, ד בשם הגר"ש מסלנט זצ"ל, ובאורחות

1. עשיית בגדים:
 1. אין לתפור, לסרוג, לרקום בבגד חדש, אפילו לא ייגמר קודם ת"ב (בן איש חי). איסור מיוחד בתפר או רקמה של שתי וערב (שבטלה אבן השתיה), מצוי בתיקוני גרביים. להגר"ע יוסף זצ"ל אין לעסוק אפילו לא בגזרות בבד. ויש מתירים (בצל החכמה ושבט הלוי).
 2. תופרת מקצועית שנמסרה לה העבודה לפני ר"ח, מותרת להמשיך ולתפור עד שבוע שחל בו (באור הלכה). והשנה אף לבני אשכנז אין שבוע שח"ב, ומותר אפילו במכונה ובמעשה אומן, אך להעביר ללקוחה אחרי ת"ב.
 3. תיקונים בבגד ישן: תפירת כפתור, קרע, טלאי - מותרים (כף החיים), אך אין ראוי לאגור את כל התיקונים המצטברים בשנה לימים אלו (הגר"מ פינשטיין זצ"ל). אבל תפירת בגד מחדש אחרי פירוק, והפיכת חצאית מצד לצד - מוגדרת ככיבוס ואסורה (מין החזון איש זצ"ל). מכפלת בבגד חדש - אסורה (כסיום בגד).
 4. וילונות כלי מיטה - מותר לתפור, כיון שאינם בגד. ומכל מקום אין לתלותם אלא כשיש צורך כגון: צניעות, הגנה משמש וכדומה (שמעתי מהגר"מ הלברשטם זצ"ל).
 5. אריגת גובלן, כיסוי חלות, שטיחונים - מותרת (שמעתי מהגר"ח פ" שיינברג זצ"ל). מותר לנערות במחנה קיץ לעסוק בעבודות רקמה - הגרש"ז אויערבך זצ"ל בשלמי מועד עמ' תפ"ט והליכות שלמה עמ' תכו.
- א. צרכי נישואין הסמוכים לאחר תשעה באב (משנ"ב, י"ד).
- ב. לצורך פרנסה, מותרת אפילו קניית רכב, ולברך שהחינו לאחר ת"ב (ברכב משפחתי מברכים "הטוב והמטיב", ברכה המותרת בימים אלו).
- ג. מצרכי מזון, כולל בשר (אין איסור מראית העין, שהרי אכילת בשר מותרת בשבת, סעודת מצוה וכו').
- ד. דבר אבד, כגון שהמחיר עלול לעלות או כשישנה הזדמנות חד פעמית (הגר"ש אלישיב זצ"ל), ועדיף לקנות ולבוא לקחת אחרי ת"ב.
- ה. מותר להזמין רהיט, ויש לקבלו אחרי ת"ב, הגיע לפני - יש לכוון שלא לזכות בו אלא לאחר ת"ב.
- ו. צרכי בריאות הגוף - מאוורר, משקפיים, שעון, הלבשה אישית, כשאין יותר. ושמעתי מהגר"י פ"ש זצ"ל שעד שבוע שחל בו ת"ב עדיף לקנות לבנים וגרבים חדשים מאשר לכבס ישנים (לבני אשכנז).
- ז. קניית ספרים - מותרת, כל הנחוץ ללימוד, והוא הדין ציצית תפילין ומזוזות (דעת מרן הגרש"ז אויערבך זצ"ל והגר"ש אלישיב זצ"ל).
- ח. קניה ונתינת מתנות - כנראה מותר (לתקן שנאת חינום), פרט ליום ת"ב עצמו, ואמר לי הגר"ש אלישיב זצ"ל - "לא זר פרחים מפואר" ... מתנה לבר מצוה, ברית - נחשבים כ"דבר אבד", כי אם לא יתנו כעת אולי לא יתנו לעולם (הגר"י שורץ שליט"א). מתנה ללידה עדיף להביא דבר לתינוק מאשר לילודת (שמעתי מהגר"י נויבירט זצ"ל)

קול העם

"אתה מכיר ניגונים של סקולען?" הפתיע אותי אחי בשאלה. ודאי שאני מכיר, אמרתי. פעמיים הייתי בסקולען בחג השבועות. "אז אני שם אותך על רמקול ואתה שר". וזה מה שעשיתי, בשעה שלוש ורבע לפנות בוקר...

שני סיפורים מדהימים של השגחה פרטית

להירגע. החלטתי להתקשר לאחי מבית שמש, אברך יקר שקם כל יום בעוד לילה ללמוד תורה. סברתי שהוא יהיה ער ויוכל לעזור לי. התקשרתי, והוא הרים מיד. הערתי אותך? שאלתי. "לא. אני נמצא בבית חולים ליד אחד מיקירי ירושלים. הוא חלה בקורונה, והיה מונשם במשך חודש. ברוך השם, הורידו לו את ההנשמה, אבל הוא סובל מתופעות לוואי. ממש מתפתל מייסורים. אני רוצה לשאול אותך משהו". - מה?

מד-חום משתולל וניגונים של סקולען

ערב חג השבועות, השעה 3:00 לפנות בוקר. אני מתעורר בביתי שבירושלים, עיר הקודש, וראשי דופק כפטישים. כאבי ראש איומים כאלה לא זכורים לי מאז ומעולם. אני מכניס מד-חום מתחת לשון, ומספרים קופצים בקצב מבהיל: 40, 41, 42... המכשיר מסמן שמד המעלות הגיע למקסימום, ואין לי שום מושג מה זה אומר. איני יודע מי כאן לא תקין, המדחום או אני. הפחד ממה שאולי קורה לי היה מוחשי ומחריד, וחיפשתי דרך

”אתה מכיר ניגונים של סקולען?...”

אותו יהודי יקר, ישלח לו ה' רפואה שלימה, אמר לאחי שכאשר הוא חושב על דברים טובים, הדבר מקל על יסוריו. לפני עשרים שנה הוא שהה בסקולען אצל הרבי זצ"ל בחג השבועות, ושם הוא הרווה את נפשו בניגונים נפלאים הפורטים על נימי הנשמה. אם היה יכול עכשיו לשמוע איזה ניגון משם, כמה טוב היה! הוא שאל את אחי אם הוא מכיר ניגונים של סקולען שמתאימים לחג השבועות, אך אחי לא הכיר. באותו רגע התקשרתי, וזאת השאלה שהוא שאל אותי.

ודאי שאני מכיר, אמרתי. פעמיים הייתי בסקולען בחג השבועות.

”אז אני שם אותך על רמקול ואתה שר.”

וזה מה שעשיתי. השעה שלוש ורבע לפנות בוקר. אני בביתי, ושכינה למראשותיו של חולה בבית חולים. שרתי שירי כיסופים וניגוני רגש. שעה שלימה שרתי שירים, כולם ספוגים אש קודש, הכנה מופלאה לקבלת התורה.

כעבור שעה אמר לי אחי: ”יישר כוח! תדע לך שזה היה הצלת נפשות.”

השיחה הסתיימה, מכשיר הטלפון הונח על מקומו. מדדתי חום, והכל בסדר. הכאב עשה את שליחותו, העיר אותי כדי לשמח יהודי בחליו, ונעלם כלא היה.

זו טעות, אבל הגעת למספר הנכון...

אני סובל ממחלה בשם גאוט (gout), הידועה גם בשם שיגרון

או צינית. הגאוט היא מחלה כרונית שבאה לידי ביטוי בהתקפים של דלקות במפרקים, מלוות באודם, בנפיחות ובכאבים עזים. התקף של גאוט נמשך בדרך כלל כמה ימים ועלול לחזור בפרקי זמן שונים.

אני מתפרנס ממכירת סלטים בימי חמישי ושישי. פעמים רבות נשארים לי סלטים, ואני שולח אותם למשפחה של ר' אברהם שכטר (שם בדוי), משפחה נצרכת של אברך תלמיד חכם.

ביום שישי, ערב שבת קודש פרשת בלק, סבלתי מהתקפה קשה ביותר. לא ידעתי מה לעשות עם עצמי. הסלטים נמכרו ברובם ב"ה, אך לא הצלחתי לטפל בסלטים שנשארו. למרות הקושי והחולי החלטתי להתאמץ ולפחות להתקשר לשכטר, שהם ישלחו ילד שיקח את הסלטים שנשארו.

חיפשתי 'שכטר' ברשימת אנשי הקשר שלי, ומצאתי רק 'שכטר' ללא שם פרטי. לא הייתי בטוח שזהו המספר המבוקש, אבל התקשרתי. שאלתי אותם: האם הגעתי לר' אברהם שכטר? "לא" - הם אמרו לי, "אנחנו שכטר שנתנו לך פעם עצות איך להתמודד עם התקפים של גאוט..."

רגע, אני צריך בדיוק אתכם! אני נמצא עכשיו בהתקפה קשה ולא יודע מה לעשות.

הם שאלו אותי מה אני מרגיש בדיוק ואמרו לי איזו תרופה לקחת. תוך זמן קצר פסקו הכאבים לחלוטין. ומי היה השליח לרפואתי? ר' אברהם שכטר, האיש שפעם חשבתי שאני עושה לו טובה, והיום אני יודע אילו כאבים הוא חסך לי.

(מתוך גיליון 'השגחה פרטית')

יומא דהילולא

מדוע רש"י הקדוש מתרגם את כל המילים הקשות לשפה הצרפתית [-בלע"ז], וכי לא היה יכול למצוא מילים מתאימות בלשון הקודש כדי להסביר את פסוקי התורה?

וגם: האם יש ענין להזכיר בפה את המילים הללו בעת הלימוד? | לרגל יומא דהילולא של ר'בם של ישראל - רש"י הקדוש זי"ע

(פרשת דברים תרע"ט) שהשפה של כל אומה קשורה למדות שלהם, ולכן בכל שפה מונח כח רע המושך לדברים הרעים של אותה אומה. לדוגמא הוא מביא מה שאמר הרבי הקדוש בעל החידושי הרי"ם מגור זצוק"ל, שהשפה הצרפתית מושכת לניאוף רחמנא ליצלן, שמאחר שאומה זו שקועה בעבירות אלה, לכן מונח בשפה שלהם כח רע המושך את האדם לכך. ויש תרופה אחת לזה - ממשך בעל השם משמואל' - והיא התורה! כשמשתמשים עם אותה שפה לדברי תורה, על ידי החיבור שלה לתורה, מתהפך הרע שבה לטוב, "וזהו רפואת הלשון".

ובזה הוא מסביר שם למה רש"י מתרגם את כל המילים

מ'רן הרב חיד"א זצוק"ל מביא בספרו 'שם הגדולים', ששמע מפי רב מופלג שקבל מרבו, שרש"י התענה תרי"ג תעניות לפני שכתב את פירושו על התורה.

פעם הגיעה קבוצת נערים להיבחן אצל מ'רן פאר הדור ה'חזון איש' זצוק"ל. שאל אותם ה'חזון איש' כמה שאלות, ובין הדברים השיב אחד הנערים: "כך אומר רש"י". שאל החזון איש: "ומניין לרש"י זאת?" קפץ הנער והשיב: "רש"י ידע זאת ברוח הקודש!" כשמע ה'חזון איש' את התשובה התלהב עד מאד, קם ממקומו ואמר: "נכון, נכון, רש"י כתב הכל ברוח הקודש!"... הרבי הקדוש מסוכטשוב בעל השם משמואל' מסביר בספרו

משינאווא זצוק"ל הקפיד מאוד להוציא בפה בעת לימוד רש"י גם את המילים בלע"ז הנזכרות בפירושו, ואמר שיש בהם את אותה הקדושה שיש ביתר דברי רש"י. וכשמע שאחד לומד רש"י ומשמיט תיבות אלה, היה מצווה לו לחזור על דברי רש"י ולכלול את המילים האלה בלימודו.

(גיליון 'מתיקות הדף היומי', משיעוריו של מגיד השיעור הרה"ג ר' אברהם ישעיה קובלסקי שליט"א)

הקשות לשפה הצרפתית [-בלע"ז], וכי לא היה יכול רש"י הקדוש למצוא מילים מתאימות בלשון הקודש כדי להסביר את פסוקי התורה? אלא, "בכוונה עשה לטובת הכלל המדברים בלשון ההיא, שתהיה רפואה קצת ללשון ההיא". ומוסיף עוד, "כי יתכן שקודם שעשה רש"י ז"ל כך, היתה הלשון מושכת עוד יותר לרע"...

ויש לציין מה שמובא בספר י"ג אורות, שהרה"ק רבי יחזקאל

יהלומים מגדולי ישראל

מפתיע: מיהו המאזר שזכה לקבל את שעון היד המיוחס שירש האדמו"ר רבי אלעזר אבוחצירא זצ"ל מאביו הק' ה'בבא מאיר' זי"ע?

סיפור מיוחד שהתפרסם השנה לראשונה, לרגל יום ההילולא של ה'בבא אלעזר' זצ"ל שחל השבוע ביום כ"ז בתמוז

ש. מאירסון

כאבו וצערו בליבו. מי שהרגישה חובה לספר על כך ולפעול, היתה אחותו הגדולה של רבי אלעזר, הרבנית מרת זהרי פינטו שתחי' א"ח להגאון רבי חיים פינטו שליט"א רבה של אשדוד, שהיתה בתו האהובה של ה'בבא מאיר' וטיפלה בו לעת זקנותו, לאחר שהתאלמן והיא נשארה יתומה, כאשר הוא מבקש ממנה לדאוג לאחיה היתומים.

אמנם עברו מאז ימי היתמות שנים רבות, אך כאשר נודע לה על צערו של אחיה, רבי אלעזר, היא הרגישה את חובת קיום הצוואה של האבא הגדול לדאוג לכל האחים. צערו נגע לליבה, והיא הזעיקה את בנה הגדול, האדמו"ר רבי יאשיהו פינטו שליט"א, שיחלץ לעזרה ויפעיל את קשריו המסועפים, בארץ ובחו"ל, כדי להציל עשוק מיד עושקו, ולשמור על כבוד תורתו של אחיה הצדיק, שהתייסר בשקט מרודפיו.

נראה היה שמדובר בבקשה קשה לביצוע, אך ציווי וחובת ה'כיבוד אם' ועימם כיבוד הסב הגדול ה'בבא מאיר', והצער של הדוד, הביא את הרב יאשיהו להרתם בכל כוחו, ובמשך תקופה ארוכה של כשנתיים ימים, השקיע את מיטב כוחו ואונו כדי להדוף את מבקשי הרעה. הקשר בין הצדיקים נמשך באופן רציף של כמה פעמים ביום, כשהרב פינטו מרגיש חובה להתאמץ במסירות נפש של ממש, רק כדי לעשות הכל כדי לסייע לדודו הצדיק. אף הוא עצמו התבטא, כי מאמץ שכזה יכל להיות רק מכוח המצווה הגדולה של כיבוד אם וכוחו של הסבא הגדול שעמד לימינו לסייע לדוד הגדול והקדוש.

וכך, סמוך להסתלקותו של רבי אלעזר זצוק"ל, באותם ימים לאחר שחפץ ה' עלה בידו, התרגשו תושבי אשדוד באחד הימים לראות את ה'בבא אלעזר' שכידוע כמעט ולא יצא מביתו מעולם, מגיע לביתו של הרב פינטו באשדוד, שם הסתודדו בשיחת צדיקים וקדושים במשך שעות ארוכות בשיח של אהבה.

דומה שאין אדם שלא שמע את שמו של ה'בבא מאיר' זי"ע, שנפטר ב"ז ניסן התשמ"ג, בנו הגדול של רבי ישראל אבוחצירא ה'בבא סאלי', שהיה רם ונישא בפי כל, יהודים אשכנזים וספרדיים כאחד. צדקותו וקדושתו של הבבא מאיר, שליטתו בכל חלקי התורה כמו גם המופתים שהתחוללו על ידי ברכותיו, כל אלה התפרסמו בפי כל העם.

על זרוע ידו של ה'בבא מאיר' התנוסס שעון יד, שעון פשוט למראה, אך כזה ששימש את הצדיק למדידת כל שניה בסדר יומו העמוס, שעון שעניו הטהורות הביטו בו בעת הצורך, יומם וליל; שעון שאין ערך לשווי. שועי עולם היו שמחים לרוכשו בעד כל הון דעלמא, ורבים ישתוקקו לענוד אותו, כדברי החתם סופר הידועים, "שיש בלבוש צדיקים קדושה ללבוש אותם" (בראשית, תולדות) וכן כתב הבן איש חי (שני אליהו) שהמלבושים והתשמישין של הצדיק יש להם קדושה".

ואולם שעון שכזה במשפחה שכזו לא עובר למכירה. מיד עם הסתלקותו של ה'בבא מאיר', ירש את השעון בנו הגדול, הלא הוא רבי אלעזר אבוחצירא זצ"ל, שנודע בשם ה'בבא אלעזר' ומקום מושבו בבאר שבע, עד ליום כ"ז תמוז תשע"א, בו עלתה נשמתו בסערה למרומים.

היה זה שנים מספר לפני פטירתו של רבי אלעזר. כפי שאירע לצדיקים רבים בכל הדורות, הרי ש"שרו של עשו", לא יכול היה שלא לפגוע ב"כף ירך יעקב", כאשר עולם של מצרים ומציקים השתרגו על צווארו, ורבי אלעזר, שלקח על עצמו את צרות הכלל והפרט, נקלע למציאות כאובה בה אנשים הרחוקים מדרכה של תורה העיקו וניסו להלך אימים בדרכים שונות ומשונות.

באותם ימים שעול הרשע השתרג על צווארו של רבי אלעזר, הוא המשיך את קבלת הקהל ולא סיפר על כך לאיש, אך כבש את

נסתר ובצנעה, כשרק רבו, הרב פינטו מודע להיקף האדיר של התמיכה והעשייה שלו למען עולם התורה.

לאחר השיעור של הרב, פנה לפתע הרב פינטו לג"י, וקרא לו, כשהוא מכניס ידו לכיסו ומגיש לו שערך יד פשוט למראה, ומספר לו איזה שערך הוא אוחז בידו.

"ג"י הוא איש עסקים ממולח", סיפר אחד הנוכחים, "וידוע להיות 'מבין' בסחורה טובה. את ההתלהבות וההלם שעל פניו ניתן היה לחוש, כשיצא נרגש והשערך בידו. "אינני רוצה להשתמש במתנה על מה שעשיתי לכבודו של הסבא הגדול ולכבוד מצוות כיבוד אם", אמר לו הרב פינטו, "ואין ראוי ממך, ג"י, תומך כה גדול של עולם התורה, להחזיק את השערך המופלא של ה"בבא מאיר"..."

באותו מעמד ביקש רבי אלעזר להודות לרבי יאשיהו באופן יחודי ומקורי, והוציא מכיסו את השערך של הבבא מאיר, כשהוא דוחק ברבי יאשיהו לקחתו באומרו: "זה שלך במתנה גמורה, הנחת דעתי ושמחת אותי כאן בעולם הזה ושמחת את אבי וזקנך בעולם העליון, ואין ראוי ממך לקבל את השערך הזה..."

הקשר ההדוק נמשך עד יום פטירתו של רבי אלעזר, כשגם ביום ההסתלקות נערכה שיחת טלפון בין הצדיקים.

ימים עברו, ובאחד הימים, כשישב הרב פינטו בבית מדרשו בארה"ב, הגיע לבקרו אחד מחסידיו הוותיקים, מר ג"י שוטנשטיין, המוכר לכל יושבי בית המדרש מהש"ס הידוע של "ארטסקול" שנלמד על ידי מאות אלפי יהודים ברחבי העולם. ג"י, שקנה את עולמו בתרומתו לש"ס המופלא, היה קשוב תמיד לבקשותיו של הרב לסיוע ללומדי התורה ולעזרה נרחבת, שרובה נעשתה באופן

החפצים בחיים - חפץ חיים יומי

אסור לקבל לשון הרע - אפילו מהאדם הנאמן עלינו ביותר

הצטרפו אלינו ללימוד היומיומי בספר 'חפץ חיים'

אצלנו כשני עדים, שלא יגרע או יוסיף אפילו תיבה אחת בענינים אלו של לשון הרע, שאנשים רבים אינם חושבים זאת לאיסור בעוונותינו הרבים, וכן לא מצוי שלא יהיה שום לימוד זכות על אותו אדם, וכו' ולכן אין לסמוך כלל על היתר זה למעשה. והוסיף (שם ובבאמ"ח ס"ק טז), שכמה אנשים טועים בענין זה, שכששומע אדם לשון הרע ורכילות מהוריו, או מאשתו, מקבל זאת כאמת, כי חושב שהם בודאי לא ישקרו לו, וזו טעות גמורה, כי לא שייך לומר אפילו על אשתו שנאמנת אצלו כשני עדים, כי אפילו הנשים הצנועות אנו רואים שגורעות ומוסיפות בסיפור, וגם צריך שבכל דבר יאמין לה כשני עדים וזה אינו מצוי כלל, ומלבד זאת צריך שלא יהיה שום צד זכות בדבר, ושיהיה תועלת להבא, ואינו מצוי כמעט במציאות שיתקיימו כל התנאים.

ההלכות הנלמדות היום ב'חפץ חיים' (כלל ז' מהלכות לשון הרע סעיפים ז-ח) עוסקות באיסור קבלת לשון הרע מאדם שנאמן על המספר כמו שני עדים. ה'חפץ חיים' כותב, שרק בדברים שאם הם אמת מותר לספר בגנותו בגללם, יש נפקא מינה למהימנות של המספר. אבל בדברים שיש לתלות עליו זכות, כגון בחסרון ידיעת איסור המעשה, או שהיה שוגג, או לספר עליו דברי דופי וגנאי בעלמא וכו', בזה אין נפק"מ כלל לנאמנות של המספר, שהרי גם אם הדברים אמת אסור לספרם.

בביאורים ומוספים מציינים, כי למעשה כתב הח"ח שבזמננו [לאחר זמן התלמוד], הסכימו הפוסקים שאין לומר על אף אדם שהוא נאמן כשני עדים, כי לא ברור לנו הגדר בזה, ומלבד זאת לא מצוי אפילו כמעט אחד מאלף שנוכל לומר עליו שנאמנים דבריו

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

מדוע נהג מרן הגראי"ל שטיינמן זצ"ל לכתת רגליו ל'שלום זכר'?

שבת דף קלז

"להכניסו בבריתו של אברהם אבינו"

לכל האנשים שרצה לקוראם אז, אילו היה עושה שלום זכר, ועל ידי שיבואו ויברכו אותו יתחיל ללמוד ולומר כל דבר שבקדושה. (מתוך מאמריו של הרב יוסף ויכלדר ב'המבשר תורני' תז"מ)

- אמור תשע"ה)

ויש להטעים על כך את דברי מרן הגראי"ל שטיינמן זצ"ל, שכשהיה שומע על לידת בן לאחד ממשפחתו או ממקורביו, היה אומר להם: 'היסוד ושורש העבודה (שער העבודה פ"ה) כותב שכששומע שנולד בן ה' אומר, ב"ה נולד עוד עובד ה' ללמוד תורה'.

וכשהחל לכהן כראש כולל פוניבז' היה מגיע הרבה לשמחת שלום זכר של האברכים, ובשאר השמחות היה מגיע פחות. פעם השיב לשאלת חתנו הגר"ז ברלין, מפני מה נראה שיותר אוהב ללכת לשלם זכר משאר שמחות: אני אוהב את האברכים ושמח להשתתף בשמחתם. בשאר השמחות יש מזרח ויש כיבודים ואני בורח מזה, בשלום זכר אין מזרח אין כיבודים רק באים לשמוח עם בעל השמחה, לכן לשם אני אוהב ללכת'.

(כאיל תערוג)

היה ילד בירושלים, שכבר היה בן שש שנים ולא הסכים לומר דבר שבקדושה, וגם לא ללמוד, ופנה אביו לאדמו"ר רבי אהרן מבעלזא זי"ע לשאול בעצתו. שאלו הרבי האם עשה שלום זכר לבנו בעת שנולד. האב לא זכר בבירור, וענה שבוודאי עשה, כי סבר שמן הסתם לא שינה בבנו זה משאר בניו. ברם הרבי שאל שוב האם עשה שלום זכר, ושוב ענה שבוודאי עשה, וגם אז לא הרפה הרבי ושאל בשלישית. ואז נזכר שאכן, כיון שילד זה נולד בעש"ק בשעה מאוחרת לא הספיק להכין את השלום זכר, וביום שישי שאח"כ כבר נערכה הברית, ולכן לא עשה כלל שלום זכר לילד זה. אמר לו הרבי כי העניין של 'שלום זכר' הוא, שכאשר נולד ילד אזי מיד בא עמו יצר הרע, כמובא בחז"ל (מדרש תהלים ט) על הפסוק (בראשית ח כא) 'כי יצר לב האדם רע מנעוריו' - משננער ממעי אמו. וע"י שב'שלום זכר' באים קרובים וידידים ומברכים את אבי הילד שיזכה להכניסו בבריתו של אברהם אבינו ע"ה ולגדלו לתורה ולחופה ולמעשים טובים, מתבטל כוח הסטרא אחרא. וכיון שילד זה חסרות הברכות הללו, לכן אינו רוצה ללמוד ולומר דברי קדושה. יעץ לו הרבי שבשבת הבאה יעשה שלום זכר, ויקרא

* חדש - שיעורים וטיפים ב'גישמאק בלימוד' (שלוחה 33)

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' *4992 או 077-2222-666

להתקשר לתורה

מסביב לשעון

24 שעות

מאת הרבנים הגאונים שליט"א

הרב **מרדכי שלמה פריינד שליט"א**
הדף היומי בהלכה • אידיש
שלוחה 1/3/1

הרב **אריה זילברשטיין שליט"א**
הדף היומי בהלכה • עברית
שלוחה 1

הרב **אליהו אורנשטיין שליט"א**
הדף היומי בבלי • עברית
שלוחה 2/1

הרב **מאיר שפרכר שליט"א**
הדף היומי בבלי • עברית
שלוחה 2/2

הר' **שלום יכנס ואברהם פוקס הי"ו**
לקראת שבת מלכתא
סיפורים ופנינים מפרשת השבוע
שלוחה 7

הר' **אברהם פוקס הי"ו**
הפותח בכל יום - המייל היומי של דרשו
60 שניות מתוקות על סדר הדף היומי
שלוחה 3

הרב **יצחק לובינשטיין שליט"א**
הדף היומי בבלי • אנגלית
שלוחה 2/6

הרב **אפרים סגל שליט"א**
הדף היומי בבלי • עברית-אידיש
שלוחה 2/3-4

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

חייגו: *4992 או 077-2222-666

האם מותר לאכול מבושר בכור בהמה בזמן הזה?

ידי תלמיד חכם בצירוף שני 'הדיוטות'.
ואם המום נעשה בידי אדם, אסור לשחוט את הבכור עד
שייווצר בו מום אחר מאליו. ואם נשחט הבכור באיסור, דהיינו
שלא הותר תחילה על ידי מומחה או שלושה הדיוטות, או שהמום
נעשה בידי אדם - אסור לאכול את בשרו.
[שו"ע תצח, ט, ומשנ"ב נ רנד; שו"ע יו"ד שט, ב, וערוה"ש שם, ה]

בכור בהמה טהורה, חובה להקריבו על גבי המזבח, ולאחר
מכן מותר בשרו באכילה. ובזמן הזה, שבעוונותינו חרב בית
המקדש, אסור לשחוטו ולאכולו אלא אם כן נוצר בו מום
'מובהק'. ואף כשנוצר בו מום, חובה להתיר את שחיטתו תחילה
על ידי 'מומחה', או על ידי שלושה 'הדיוטות', דהיינו שידועים
לפחות ידיעה מועטת בתורה. והמנהג הוא להתיר את הבכור על

אילו הוראות אסור לחכם להורות ביום טוב?

דומה אפוא ל'תיקון כלי', האסור בשבת וביום טוב.
ויש מהפוסקים שכתב שאף הוראה לגבי תערובת איסור
והיתר אסורה בשבת וביום טוב, אך רוב הפוסקים חולקים עליו,
ומתירים, וכן הלכה.
[משנ"ב תצח, נ, וביה"ל ט, ד"ה יכול]

בהמשך לאמור: התרת הבכור על ידי 'מומחה' או שלושה
הדיוטות, אסורה בשבת וביום טוב, משום שבניגוד להוראת חכם
רגילה - בה הוא רק מוסר את הידוע לו, ואינו מחדש דבר בעצם
הוראתו - הוראת ההיתר בבכור היא פעולה של הַחֲלַת ההיתר על
הבכור, שהרי אינו ניתר בלעדיה אף כאשר התעורר בשתי עיניו
וברור לכל אדם כי זהו מום המתיר בשחיטה; ומעשה ההתרה

באיזה מקרים יש 'מוקצה לחצי שבת'?

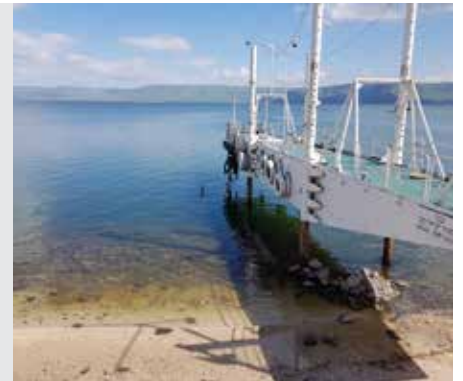
שיתבטל האיסור - במהלך השבת - נמוכה עד מאד, החפץ נאסר
בשימוש לכל השבת, גם אם שב לקדמותו. כמו כן, חפץ ש'נדחה
בידים' משימוש בשבת, וה'דחייה' התבטלה; וכגון חפץ שבעליו
אסרו את ההנאה ממנו בנדר לכל השבת, והנדר הותר בשבת,
(וראה במקורות) - הריהו מוקצה לכל השבת.
[משנ"ב תצח, נג, וביה"ל ט, ד"ה אבל; ביאורים ומוספים דרשו, 52; וראה שו"ע שמא, א]

'מוקצה לחצי שבת', פירושו: חפץ שבזמן 'בין השמשות' של
כניסת השבת היה ראוי לשימוש, ובמהלך השבת התקלקל באופן
שיצא מכלל שימוש, או שנאסר בשימוש מסיבה כלשהי. להלכה -
אם במהלך השבת חזר החפץ לתיקנו, או שהתבטל איסור השימוש
בו, אינו נחשב עוד כמוקצה, ומותר להשתמש בו בשבת זו.
אולם, במקרים בהם הסבירות שהחפץ ישוב לתיקונו או

* מנהג ישראל כבר מאות בשנים שלא לשחוט בהמות ביום טוב, מחשש שהבהמה תתגלה כטריפה, ויתברר למפרע שמלאכת השחיטה לא היתה לצורך 'אוכל נפש'. אבל שחיטת עופות מותרת ביום טוב. ועם זאת, בנוגע לימי ראש השנה, יש שכתבו שהמנהג שלא לשחוט בהם אפילו עופות.

* עוף שנדרס ברגלי אדם, אף אם לא ניכר כל שינוי בחיצוניותו, יש לחשוש שמא התרסקו אבריו מבפנים, ונעשה 'טריפה' על ידי כך. ולכן, יש להמתין עשרים וארבע שעות בין דריסתו לשחיטתו, ולאחר השחיטה צריך לבדוק את כל גופו, מהראש ועד הירכיים - אם יש בו טריפה.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

האם מותר לשתות בפסח מים שנשאבו מהכינרת?

חמץ - מותר לשתותם בפסח. ולמרות שחמץ שהתערב בפסח אוסר את התערובת אפילו ב'משהו', אין זה אלא כאשר ה'משהו' גדול דיו בכדי שיורגש בחושי אדם, ואילו בנידוננו, אם יקבצו את החמץ הנמצא במים שנשאבו הוא לא יהיה בגודל שניתן לראותו או לחוש אותו.

[משנ"ב תסז, סז; ביאורים ומוספים דרשו, 86]

מאגר מים קטן שנמצאו בו גרגירי תבואה בפסח - אין לשתות מהם בפסח, מחשש שהגרגירים שהו במים עשרים וארבע שעות לאחר שהחמיצו, והרי הם 'כבושים', וכבוש - כמבושל. וניתן להשתמש בהם לאחר סינון בבד נקי.

אולם, מים שנשאבו בפסח מימים או נהרות שידוע שמשליכים חמץ לתוכם, וכגון ים הכינרת, שידוע כי רבים משליכים לתוכו

הלוח היומי

כ"ט בתמוז | רבנו שלמה ב"ר יצחק יצחקי זלה"ה, בעל פירוש רש"י למקרא ולש"ס

החל מהערב חלים דיני תשעת הימים.
יארצייט:

ד' אלפים תתס"ה: רבנו שלמה ב"ר יצחק יצחקי זלה"ה, בעל פירוש ר"שי למקרא ולש"ס.
שע"ב: רבי אברהם ב"ר דוד שער-אריה זצ"ל, מפורטליאנוני-איטליה, בעל שלטי הגבורים.
תקפ"ח: רבי יוסף ב"ר אליעזר דב עפשטיין זצ"ל, מקיטוב.
תקצ"א: רבי משה ב"ר יוסף זצ"ל, מזאלשין, בעל משפט צדק, תיקון שבת ועוד.
תקצ"ג: רבי שמואל זנוויל ב"ר יצחק צבי בראווער/בעער זצ"ל, מליטאוויסק-איסטריק.
תרי"ז: רבי דוד יהודה ב"ר יחיאל רוטנברג זצ"ל, אב"ד סנט פטרבי, בעל תהלה לדוד.

יארצייט רבינו שלמה ב"ר יצחק יצחקי - רש"י

האמת הטהורה של רש"י

רש"י כתב על הפסוק "אם יעקב ועשו" (בראשית כח, ה) "איני יודע מה מלמדנו" ו"בשפתי חכמים" הקשה מה בא להודיענו שאינו יודע, אם לא יודע ישתוק! ותירץ שידע ליישב בכמה אופנים אבל לא ידע איזה מהם אמיתי לפשט המקרא. הוסיף על כך הגר"ח זייטשיק (מתלמידי ה"חפץ חיים") זוהי מידת האמת הטהורה בכל התגלמותה, אף שכלפי הלא יודעים - היה יודע, אך לא ידע מה האמת וכתב "איני יודע".
(קול מבשר להגר"ח זייטשיק מאמר שלום ואמת אות ג')

נשתדל בכל ענין להיצמד לאמת, וכשישאלו אותנו בדברים שאין לנו יודעים, לא נתבייש לומר "איני יודע".

* חדש - שיעורים וטיפים ב'גישמאק בלימוד' (שלוחה 33)

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il